

רע"פ 4578/20 - אליהו איצחייק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4578/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אליהו איצחייק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-ע"פ 73015-01-20 מיום 19.5.2020 שניתן על ידי כב' השופטים: יעל רז-לוי, גילת שלו ו-אהרון משניות; ובקשה לעיכוב ביצוע

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' רז לוי ו-ג' שלוא' משניות) בע"פ 73015-01-20 מיום 19.5.2020, שבגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו ופסק דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט י' עטר) בת"פ 23764-08-12 מיום 17.3.2020 ומיום 18.12.2019, בהתאמה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 13.8.2012 נחקר המבקש במשטרה בעקבות טענה כי איים על אדם אחר (להלן: עטיה), באירוע שבו תקף האחרון את המבקש.

במהלך החקירה צעק המבקש על חוקר המשטרה, קילל אותו, ואיים בפגיעה בגופו תוך שצרח לעברו "אני אעשה אותך מסכן ... אנחנו במדינה נאצית ואני אגש למח"ש" ואף קרא קריאות בגנות התנהלות "המשטרה הנאצית", לשון כתב האישום.

בהמשך לכך, ומשהודיע לו חוקר המשטרה על מעצרו בתום החקירה, קילל אותו המבקש, ואף קילל שוטרת נוספת שנכנסה לחדר למשמע צעקותיו.

בגין מעשים אלו, יוחסו למבקש עבירות של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירת אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ועבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

3. בהכרעת דינו, הרשיע בית משפט השלום את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, וזיכה אותו מעבירת האימים.

נקבע, בין היתר, כי למבקש היכרות מוקדמת עם השוטרת, ועל כן ידע על היותה עובדת ציבור אף שלא לבשה מדים; וכי השתמש במונחים שנקבע בפסיקה כי הם עולים כדי העלבת עובד ציבור.

עוד נקבע, כי מעשי המבקש מקימים את יסודות עבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, משום שלאחר שהודיע לו חוקר המשטרה על מעצרו קם המבקש ופנה לצאת מהחדר, ומפני שהתנהלותו במהלך החקירה הייתה בגדר ניסיון להכשילה.

טענות המבקש, שלפיהן התנהגותו חוסה תחת סייג "זוטי דברים", ומתעוררת בעניינו הגנה מן הצדק – נדחו. זאת משנקבע כי "מכלול הנסיבות" במקרה דנן מוציא את התנהגותו מגדרי סייג זוטי דברים; וכי אף אם לא היה מקום לחלק מהדברים שאמר חוקר המשטרה, אין בהם כדי לעורר הגנה מן הצדק במידה המצדיקה את ביטול כתב האישום, וניתן יהיה להביאם בחשבון כשיקול לעניין העונש.

4. בתסקיר מיום 3.9.2019, התרשם שירות המבחן כי המבקש נוטל אחריות על ביצוע העבירות; "בעל מערכת ערכים תקינה ושומרת חוק"; נעדר מאפיינים אלימים בהתנהגותו; וכי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו בעתיד.

משכך, ובין היתר בשים לב להשפעה הצפויה על עתידו המקצועי של המבקש אשר סיים תואר ראשון במשפטים, ומתעתד להתמחות ולעסוק בעריכת דין, המליץ שירות המבחן על הימנעות מהרשעתו ועל הטלת של"צ בהיקף של 100 שעות.

5. בפסק דינו מיום 18.12.2019 קבע בית משפט השלום כי אין להשלים עם התנהלות המבקש בחקירתו, וכי אף אם סבר שחוקר המשטרה פעל שלא כדין "לא היה מקום להתנהלות כה פוגענית ומשולחת רסן".

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציין בית המשפט לחומרא את אופן התבטאויותיו של המבקש; הדברים המזלזלים שאמר לשוטרת ו"האפקט הפוגעני שלהם"; והעובדה כי המדובר ברצף של אמירות ולא באמירה בודדת. מנגד, נשקלה לקולא העובדה כי המבקש "הופתע" מכך שנתבקש להיחקר תחת אזהרה בגין אותו אירוע שבגינו

הוא בעצמו התלונן במשטרה נגד עטיה, והיה "בסערת רגשות" בשל כך.

משכך, קבע בית המשפט כי העונש ההולם את התנהגות המבקש הוא בין מאסר מותנה ועונש מוחשי כגון קנס או של"צ, לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים הניתן לריצוי בעבודות שירות.

בקביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, שקל בית המשפט לזכותו את היותו נעדר עבר פלילי; העובדה כי ניהל הליך מוצדק שבסופו זוכה מעבירת האיומים, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם; התרשמות שירות המבחן והמלצתו בתסקיר בעניינו; וחלוף הזמן הממושך ממועד ביצוע העבירות ועד למתן פסק הדין.

עוד צוין, כי מאחר שהמבקש סיים לימודי משפטים ומתעתד להתחיל התמחות ולעסוק בעריכת דין, הרשעה עלולה לגרום ל"פגיעה קונקרטית ומוחשית בעתידו המקצועי", וביטולה ימנע פגיעה זו; וכי בא כוח המבקש, שהיה ער לבעייתיות בהמלצת שירות המבחן, הסכים לאזן את ביטול ההרשעה עם הגדלת היקף השל"צ.

לנוכח האמור, הורה בית משפט השלום על ביטול הרשעת המבקש, והטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות, והתחייבות בסך 5,000 ש"ח לבל יעבור את העבירות שביצע או עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורילמשך שנה.

6. ערעור המבקש על הקביעה כי ביצע עבירות של העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

נקבע כי אמירות המבקש לאנשי המשטרה עולות כדי העלבת עובד ציבור, וכי בהתנהגותו, לאחר שהודע לו דבר מעצרו, יש משום הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

עוד נקבע כי אמירות מהסוג שביטא כלפי חוקר המשטרה והשוטרת, והתנהגותו לאחר שהודע לו דבר מעצרו, "אינם יכולים לבוא בגדר זוטי דברים"; וכי בנסיבות העניין, אף לא קמה לזכותו "הגנה מן הצדק", שכן לא הוכחה "התנהלות שערורייתית" מצד חוקר המשטרה - ואף אם החוקר שגה בשיקול דעתו, אין בכך כדי לגרוע מכך שהתנהגות המבקש עלתה כדי העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

7. מכאן הבקשה שלפניי, אשר לצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו השל"צ שהוטל על המבקש.

לטענת המבקש, שאיננו מיוצג, בקשתו מעוררת "סוגיה משפטית או ציבורית שלה השלכות רחב על מקרים דומים", אשר עניינה בין היתר בשאלה "האם כל חקירה באזהרה, אפילו זו נטולת כל בסיס, הינה חקירה שעל הנחקר לציית לה".

עוד נטען, כי הבקשה מופנית נגד אי-הצדק, חוסר ההגינות ועיוות הדין שנגרמו לו, בכך שהערכאות הקודמות

שעסקו בעניינו "נתנו ידן בדיעבד" להתעמרות בו ולפגיעה חמורה בזכויותיו על ידי אנשי המשטרה, חרף היותו נפגע עבירת אלימות.

8. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם לו.

עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה.

9. חרף ניסיון המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, בסופו של יום טענותיו נטועות היטב בדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי, ונסובות בעיקרן על התנהלות חוקר המשטרה כלפיו ועל מידת ההשפעה של התנהלותו זו על תוצאת ההליך דנן.

10. כמו כן, איני סבור כי יש ממש בטענת המבקש שלפיה נגרם לו עיוות דין או אי-צדק המצדיקים מתן רשות ערעור.

אף אם נפל פגם בהתנהלות חוקר המשטרה, ואף אם כטענת המבקש הוא אינו חייב לציית להוראות החוקר - טענה אשר דומה כי אין בה ממש - הרי שלא היה בכך כדי להעניק למבקש רשות לנהוג ככל העולה על רוחו ולהפר את הוראות הדין, או כדי להשליך על שאלת התקיימות יסודות העבירות שיוחסו לו.

ממילא, אין בעצם האפשרות כי הועמד לדין בגין עבירות שביצע לאחר שחוקר המשטרה לא פעל כשורה, כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

11. למעלה מן הצורך אוסיף, כי לא זו בלבד שלא נגרע מאומה מזכויותיו של המבקש בהליך המשפטי בעניינו, אלא שאף חסד עשה עימו בית משפט השלום משהורה בצעד חריג על ביטול הרשעתו כדי למנוע פגיעה קשה בעתידו, חרף התנהגותו.

12. בקשת רשות הערעור נדחית אפוא.

בהתאם מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע צו השל"צ שהוטל על המבקש.

ניתנה היום, ב' באב התש"ף (23.7.2020).

שׁוֹפֵט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©